

Gemeente Hilversum

Tav: College van B&W en raadsleden

Postbus 9900

1201GM Hilversum

Betreft: Borging van input en inclusiviteit binnen Benen-op-Tafel-sessies

17 april 2026, Hilversum

Beste college van B&W,

In 2024 heb ik het college een brandbrief gestuurd waarin ik constateerde dat gemeentelijke processen niet optimaal verlopen en de werkwijze onvoldoende bijdraagt aan de gezamenlijke woonopgave. Als voorbeeld heb ik vier projecten aangedragen (Gijsbrecht, Achterom, Mussenstraat en de Havenstraat) en de knelpunten die wij daarin tegenkwamen.

Twee jaar later is duidelijk dat van die vier projecten er slechts één doorgang zal vinden, bij gebrek aan een functionele medewerking vanuit de gemeente. Dat is de Havenstraat 49, een vergunningstraject dat uiteindelijk een jaar en zeven maanden heeft geduurd. De aanvraag voor Havenstraat 51, direct ernaast, loopt nog.

Geen terugkoppeling op signalen

Bij de aanvraag voor Havenstraat 49 zijn wij gestuit op opvallende tegenstrijdigheden binnen het gemeentelijk beleid — met name rondom het vereveningsfonds en welstandsniveau (Tetris-design in de Mediastad) (zie bijlage 1 en 2). Wij hebben het college hierover schriftelijk geïnformeerd, maar hier nooit een reactie op ontvangen, terwijl de kwestie blijkbaar intern blijkbaar wel is afgehandeld (zie bijlage 3). Dat is opmerkelijk.

Ook op beleidsstukken hebben wij zienswijzen ingediend, onder andere op de opkoopbescherming en de leegstandsverordening (bijlage 4 en 5), maar ook hier is geen sprake van een enkele terugkoppeling. Of het impact heeft gemaakt op het beleid blijft enige vorm van communicatie uit. Dit is allesbehalve wenselijk en werkt verlamdend voor echte participatie. Het is dan ook bijzonder om te constateren dat men niet handelt naar input participatie-avond (bijlage 6). Schrijnend en kenmerkend is dat van de tweede gemeentelijke georganiseerde participatie avond geen enkele input gedeeld is.

Ik vind deze werkwijze raar en onwerkbaar. Wij zijn de uitvoerders van het beleid dat de gemeente opstelt. Als wij aangeven waar het schuurt, is dat relevante informatie ook al vind men het niet fijn omdat het uw werk raakt. Want beleid wordt beter als ook de gebruikers zich uitspreken, worden gehoord, en er in ieder geval terugkoppeling op wordt gegeven.

Als illustratie wijs ik op de collegebrief over verbeteringen in het werken onder de Omgevingswet (bijlage 7), mede naar aanleiding van mijn brandbrief. Deze brief ging naar de raad, commissieleden en de pers — maar niet naar Makeltrent die wel benoemd is in het schrijven. Ik mocht hem zelf opzoeken via hilversum.bestuurlijkeinformatie.nl. Dat zegt wel iets over hoe dit intern wordt beleefd: als een imagokwestie, niet als een gedeeld probleem. Bovendien zijn de doelen (van de Omgevingswet) en beloofde verbeteringen uit dat document, een jaar later, nog altijd toekomstmuziek en waar wij de bittere pil mogen slikken omtrent de drie opgegeven projecten.

De BOT-gesprekken: initiatief met een gemiste kans

Wethouder Kalk heeft naar aanleiding van mijn brandbrief Benen op Tafel (BOT)-gesprekken georganiseerd. Dat waardeer ik oprecht. Maar de uitvoering schiet tekort: vrijwel alle opgehaalde input is niet gedocumenteerd.

De kennis en aanbevelingen die in die sessies zijn gedeeld, zitten nu in de hoofden van een handvol mensen, van wie er al twee niet meer werkzaam zijn bij de gemeente. Dat is geen kennisbeheer, maar kennisverval. Om dit te ondervangen heb ik zelf een samenvatting van de eerste BOT-editie opgesteld (zie bijlage 8), zodat de input op schrift staat en er daadwerkelijk iets mee gedaan kan worden.

Het argument van de wethouder dat er niets is genoteerd vanwege privacy overtuigt mij niet (zie bijlage 9). Input kan anoniem worden vastgelegd zonder dat deelnemers zichtbaar zijn. Het is onbehoorlijk om van deelnemers te verwachten dat zij hun kennis komen delen, om vervolgens te vernemen dat er vrijwel niets is opgeslagen.

Woo-verzoek en uitsluiting

Om te controleren of de gemeente daadwerkelijk iets met de input heeft gedaan, heb ik een Woo-verzoek ingediend. De uitkomst bevestigt mijn zorgen: er is slechts één e-mail gevonden, en daar moest ik de maximale wettelijke termijn van zes weken op wachten.

Wat mij het meest verbaasde: vrijwel direct, 15 minuut later, nadat ik de stukken van het Woo-verzoek ontving, inclusief een diffuse toelichting van de gemeente, werden alle betrokken BOT-partners geïnformeerd, met mijn mail half open en bloot doorgestuurd (bijlage 10). De toelichting en het doorsturen is in afstemming geweest door iemand met toegang tot de mailinglijst en aanwezigheid van de gesprekken. Dit soort gedrag is vervreemdend en zou over de volle informatieverstrekking ook zo moeten, niet alleen als

het jullie uitkomt, ofwel bewust gericht op het beschadigen van mijn positie binnen het netwerk.

Want het is moeilijk te verdedigen dat ambtenaren volledig worden afgeschermd, terwijl de privacy van een betrokken ondernemer kennelijk minder zwaar weegt (zie bijlage 10). Een emailadres @Makeltrent.nl waar 4 mensen werken ≠ @hilversum.nl waar honderden werken.

Zoals ik al vaker heb aangegeven: na mijn brandbrief is de weg van de meeste weerstand de norm geworden. Ik word zelden teruggebeld en belangrijke mails blijven regelmatig onbeantwoord (bijlage 12). Ik moest een klacht indienen om e-mailadressen te ontvangen die mondeling waren toegezegd, waarna de gemeente die klacht probeerde op te splitsen (bijlage 13) en als je dan eindelijk je verhaal mag doen, de burgemeester zich niet in heeft gelezen over de klacht (en diegene die de klacht heeft gedaan dus niet serieus neemt). Dit zijn slechts enkele voorbeelden.

Uitsluiting van kritische stemmen, hoe onbedoeld ook, is onverenigbaar met de principes van participatie en inclusie die de gemeente uitdraagt. Dit is echter geen incident meer, maar een patroon.

Op 5 juni 2026 staat het volgende Benen Op Tafel gesprek gepland. Ook daarvoor werd ik uitgenodigd, maar mijn uitnodiging werd als enige teruggetrokken. Bij navraag werd mij meegedeeld dat ik niets hoefde in te plannen en dat terwijl het gesprek wel gewoon doorgaat (zie bijlage 14). En dit is niet de eerste keer dat dit gebeurt (zie bijlage 15). Uitleg weigert men ook te geven (bijlage 16).

Wat ik vraag

Op 5 juni hoop ik dat de gemeente actief meewerkt: dat de input ditmaal zorgvuldig wordt vastgelegd, gedeeld met deelnemers, en dat er aantoonbaar iets mee wordt gedaan. Concreet verzoek ik het college om:

- een feedbackloop in te richten waarbij opgehaalde input wordt teruggekoppeld aan deelnemers;
- processen aan te passen op basis van wat gebruikers in het veld signaleren;
- uitsluiting van kritische deelnemers actief en structureel te voorkomen.

Ik schrijf deze brief niet om te hakken op de gemeente ook al voelt het voor jullie waarschijnlijk wel zo. Ik wil een begrijpelijke, wederzijdse samenwerking waarin de gemeente als lerende organisatie daadwerkelijk stappen zet en haar partners serieus neemt. Waar ze gedreven ondernemers steunen om onze gemeenschappelijke doelen (en onze dromen) te verwezenlijken en te kijken waar het woningbouwproces verbeterd kan worden.

Juist omdat participatie en inclusie in de betreffende wethouders portefeuille zitten, verwacht ik dat deze uitgangspunten niet alleen in beleid staan, maar ook in de uitvoering zichtbaar zijn. Dit was ook de input die tijdens de participatieavonden is opgehaald en waarvan weinig terugkomt in de praktijk.

Want wat zijn woorden waard als ze geen waarde hebben?

Met vriendelijke groet,

Raoul van de Wetering

Makeltrent

██████@Makeltrent.nl